

مفاهیم نظری^۱

این مفاهیم نظری، اطلاعات مورد نیاز برای ارزیابی وظیفه‌ی مباشرتی مدیریت را مشخص می‌کند و این اطلاعات را از اطلاعاتی که استفاده‌کنندگان برای ارزیابی چشم‌انداز جریان‌های خالص نقدی آتی واحد تجاری به آن نیاز دارند، جدا می‌کند.

فصل ۱ - هدف گزارشگری مالی با مقاصد عمومی^۲

هدف مفاهیم نظری این است که:
- کمک به هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری جهت توسعه و

مقدمه:

در ماه مارس ۲۰۱۸، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری^۲ بازبینی خود را در مفاهیم نظری گزارشگری مالی به پایان رساند.

هدف اولیه‌ی اطلاعات مالی، مفید بودن برای سرمایه‌گذاران موجود و بالقوه، وام‌دهندگان و سایر اعتباردهندگان (استفاده‌کنندگان) در هنگام تصمیم‌گیری در مورد تأمین مالی واحد تجاری و اعمال حق رأی و اثرگذاری بر اقدامات مدیریتی است که مؤثر بر استفاده از منابع اقتصادی واحد تجاری است.

ترجمه و تلخیص:

علی هدایتی زهرا یارمحمدی

مالی با مقاصد عمومی، هیئت مفهوم «پاسخگویی (وظیفه مباشرتی)» را مجدداً معرفی کرد. این یک تغییر نسبتاً جزئی است و همانطور که بسیاری از مشارکت‌کنندگان در نظرخواهی پیش‌نویس مفاهیم نظری تأکید کردند، مباشرت مفهوم جدیدی نیست. اهمیت مباشرت توسط مدیریت در مفاهیم نظری موجود و گزارشگری مالی ذاتی است، بنابراین، این بیانیه تا حد زیادی آنچه را که در حال حاضر وجود دارد، تقویت می‌کند. استفاده‌کنندگان انتظارات خود از بازده را بر اساس ارزیابی از موارد زیر استوار می‌کنند:

مبلغ، زمان‌بندی و عدم اطمینان ورود جریان‌های نقدی خالص آتی به واحد تجاری و وظیفه مباشرتی مدیریت درباره منابع واحد تجاری.

فصل ۲ - ویژگی‌های کیفی اطلاعات مالی مفید^۴

مفاهیم نظری ویژگی‌های کیفی اطلاعات مالی مفید را مشخص می‌کند. با این حال، این ویژگی‌ها تابع محدودیت‌های هزینه (فزونی منافع بر مخارج) هستند، بنابراین تعیین اینکه آیا مزایای استفاده‌کنندگان از اطلاعات، هزینه‌های متحمل شده توسط واحد ارائه‌دهنده اطلاعات را توجیه می‌کند یا خیر، مهم است. مفاهیم نظری مشخص می‌کند که چه چیزی اطلاعات مالی را مفید می‌کند، یعنی اطلاعات مفید باید مرتبط باشد و به طور صادقانه محتوای اطلاعات مالی را نشان دهد. مربوط بودن و ارائه منصفانه به عنوان دو ویژگی کیفی اساسی (پایه‌ای) باقی می‌مانند. چهار ویژگی

کیفی بهبودبخش (تقویت‌کننده) همچنان، ویژگی‌های کیفی به موقع بودن، قابل فهم بودن، تأییدپذیری و مقایسه‌پذیری هستند.

در حالی که ویژگی‌های کیفی بدون تغییر باقی می‌مانند، هیئت تصمیم گرفت تا به صورت صریح به مفهوم احتیاط و رجحان محتوا بر شکل بپردازد. احتیاط در حمایت از اصل بی‌طرفی برای ارائه منصفانه معرفی شده است.

مفهوم احتیاط در اینجا به عنوان اعمال احتیاط هنگام قضاوت در شرایط عدم اطمینان درک می‌شود. استفاده‌کنندگان این مفهوم را مهم می‌دانند زیرا احساس می‌کنند که به مقابله با تعصب خوشبینانه طبیعی مدیریت کمک می‌کند.

هیئت به این نتیجه رسید که رجحان محتوا بر شکل یک جزء جداگانه ارائه منصفانه نیست. هیئت همچنین به این نتیجه رسید که اگر شکل قانونی صورت‌های مالی متفاوت از محتوای اقتصادی آن باشد، نمی‌تواند منجر به ارائه منصفانه شود.

با توجه به صحیح بودن این ادعا، هیئت احساس کرد که اهمیت این مفهوم باید تقویت شود و بنابراین اکنون بندی در فصل ۲ گنجانده شده است که بیان می‌کند که ارائه منصفانه اطلاعاتی درباره محتوای اقتصادی رویدادها ارائه می‌کند و نه شکل قانونی آن‌ها.

بسیاری از استانداردها، مانند استاندارد بین‌المللی حسابداری^{۳۷} ذخایر، بدهی‌های احتمالی و دارایی‌های احتمالی، یک سیستم احتیاط نامتقارن را اعمال می‌کنند.

تجدیدنظر در استانداردهای خود و کمک به واحدهای تجاری برای انتخاب رویه حسابداری یکنواخت برای معاملات یا رویدادهایی که برای آن‌ها استاندارد مشخصی وجود ندارد یا زمانی که یک استاندارد حق انتخاب چند رویه حسابداری را به واحد تجاری می‌دهد، و کمک به تمام ذینفعان برای درک و تفسیر استانداردها

استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی بر مفاهیم نظری اولویت دارند، اما اگر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی جدید متناقض با مفاهیم نظری باشند، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری دلایل این موضوع را در مبنای نتیجه‌گیری آن استاندارد توضیح می‌دهد. هنگام در نظر گرفتن هدف گزارشگری

در استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۷، خروج محتمل منافع اقتصادی به عنوان ذخیره شناسایی می‌شود، در حالی که یک جریان محتمل ورودی تنها به عنوان دارایی احتمالی در نظر گرفته می‌شود و به ندرت در صورت‌های مالی افشا می‌شود.

بنابراین، دو طرف در یک دعوای حقوقی می‌توانند رفتارهای حسابداری متفاوتی داشته باشند، علی‌رغم اینکه احتمال پرداخت برای هر دو طرف یکسان است. بسیاری از مشارکت‌کنندگان در نظرسنجی پیش‌نویس مفاهیم نظری این احتیاط نامتقارن را که طبق برخی استانداردهای حسابداری ضروری است، برجسته و

احساس کردند که بحث در مورد این اصطلاح ضروری است. اگر چه این ادعا درست است، اما هیئت معتقد است که مفاهیم نظری نباید احتیاط نامتقارن را به عنوان یک ویژگی ضروری گزارشگری مالی مفید شناسایی کند.

مفاهیم نظری بیان می‌کند که مفهوم احتیاط به معنای نیاز به عدم تقارن، مانند نیاز به شواهد متقاعدکننده‌تر برای شناسایی دارایی‌ها نسبت به بدهی‌ها، نیست. هیئت بیان می‌دارد که در استانداردهای گزارشگری مالی، گاهی اوقات ممکن است چنین عدم تقارن در نتیجه نیاز به مفیدترین اطلاعات ایجاد شود.

بسیاری از استفاده‌کنندگان مفهوم قابلیت اطمینان اندازه‌گیری را ترجیح می‌دهند، اما مفاهیم نظری در مورد عدم قطعیت‌های اندازه‌گیری که در قالب ارائه منصفانه تعریف می‌شوند و شفاف‌سازی می‌کند.

ارائه منصفانه اطلاعات به این معنا نیست که آن اطلاعات باید از همه جهات دقیق باشد. چرا که استفاده از برآوردها بخش اساسی از تهیه اطلاعات مالی است و این لزوماً سودمندی اطلاعات را تضعیف نمی‌کند.

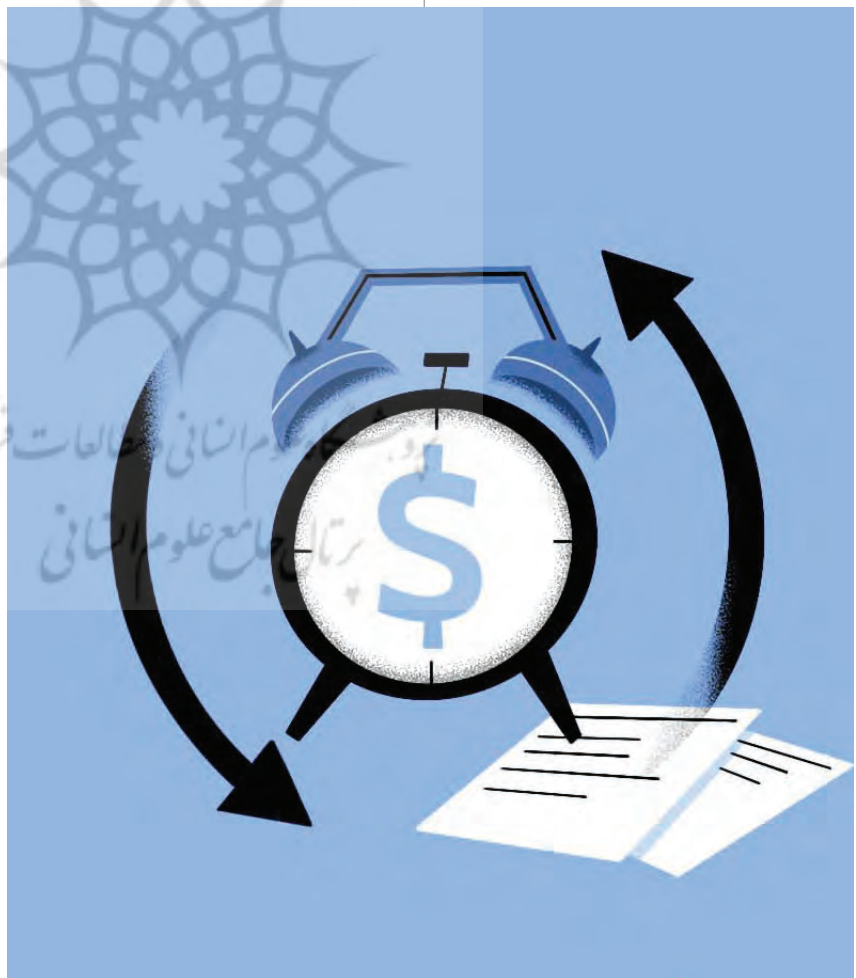
مفاهیم نظری تعادلی بین مربوط بودن و ارائه منصفانه به منظور ارائه اطلاعات مفید به استفاده‌کنندگان از صورت‌های مالی ایجاد می‌کند. اطلاعات با درجه عدم قطعیت بسیار بالا باید با اطلاعاتی جایگزین شود که برآورد آن‌ها همراه با توضیحات ارائه شده، عدم قطعیت کمتری دارند.

هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بیان می‌کند که یک ارائه منصفانه به جای ارائه اطلاعات صرفاً در مورد شکل قانونی یک رویداد، اطلاعاتی را در مورد ماهیت آن رویداد اقتصادی ارائه می‌دهد.

فصل ۳ - صورت‌های مالی و واحد گزارشگر^۶

این اضافه به شرح و حدود یک واحد گزارشگر مربوط می‌شود. هیئت توصیف یک واحد گزارشگر را به این صورت پیشنهاد کرده است: واحدی که انتخاب می‌کند یا ملزم به تهیه صورت‌های مالی با مقاصد عمومی است.

درک این نکته برای استفاده‌کنندگان

مفید است که صورت‌های مالی با هدف کلی با این فرض تهیه می‌شود که واحد گزارشگر تداوم فعالیت دارد. اگر این فرض مناسب نباشد، آنها بر اساس مبنایی غیر از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی تهیه می‌شوند.

مفاهیم نظری توضیح می‌دهد که این فرض به این معنی است که واحد تجاری نه قصد دارد و نه نیازی به انحلال یا توقف تجارت در آینده قابل پیش‌بینی دارد. این مفاهیم نظری همچنین بیان می‌کند که صورت‌های مالی از دیدگاه واحد گزارشگر به عنوان یک کل تهیه شده است، نه از دیدگاه برخی یا همه استفاده‌کنندگان واحد تجاری. این یک شفاف‌سازی مفید برای استفاده‌کنندگان است، زیرا در عمل، دیدگاه در نظر گرفته شده در تهیه پیش‌نویس استانداردهای مختلف همیشه روشن نیست.

فصل ۴ - عناصر صورت‌های مالی^۷

هیئت تعاریف دارایی‌ها و بدهی‌ها را تغییر داده است. تغییرات در تعاریف دارایی‌ها و بدهی‌ها به شکل زیر است:

تعریف قدیمی دارایی:

منبعی که در نتیجه رویدادهای گذشته تحت کنترل واحد تجاری است و انتظار می‌رود منافع اقتصادی آتی در نتیجه آن به واحد تجاری ورود داشته باشد.

تعریف جدید دارایی:

یک منبع اقتصادی فعلی که در نتیجه رویدادهای گذشته توسط واحد تجاری کنترل می‌شود.

منبع اقتصادی حقیقی است که پتانسیل ایجاد منافع اقتصادی را داشته باشد.

تعریف قدیمی بدهی:

تعهد فعلی^۸ ناشی از رویدادهای گذشته، که انتظار می‌رود، تسویه آن منجر به خروج منابع در برگیرنده منافع اقتصادی از واحد تجاری شود.

تعریف جدید بدهی:

تعهد فعلی واحد تجاری به انتقال منابع اقتصادی ناشی از رویدادهای گذشته.

تعهد فعلی واحد تجاری به انتقال منابع اقتصادی از واحد تجاری باید دارای پتانسیل الزام واحد تجاری به انتقال منابع اقتصادی به گروه دیگری را داشته باشد.

تعهد: یک تعهد یا مسئولیت که واحد تجاری هیچ راهکار عملی برای اجتناب از آن ندارد.

بنابراین هیئت تعاریف دارایی‌ها و

بدهی‌ها را تغییر داده است. در حالی که مفهوم "کنترل" برای دارایی‌ها و "تعهد فعلی" برای بدهی‌ها باقی می‌ماند، تغییر اساسی این است که اصطلاح "مورد انتظار" جایگزین شده است. برای دارایی‌ها، «منافع اقتصادی مورد انتظار»^۹ با «پتانسیل ایجاد منافع اقتصادی»^{۱۰} جایگزین شده است. برای بدهی‌ها، «جریان خروجی مورد انتظار منافع اقتصادی» با «پتانسیل الزام واحد تجاری به انتقال منابع اقتصادی»^{۱۱} جایگزین شده است.

دلیل این تغییر این است که برخی افراد اصطلاح «مورد انتظار» را به این معنا تفسیر می‌کنند که یک قلم تنها در صورتی می‌تواند دارایی یا بدهی

فصل ۵ - شناسایی و قطع شناخت^{۱۳}

هیئت رویکرد جدیدی را برای شناسایی تأیید کرده است که مستلزم اتخاذ تصمیمات با ارجاع به ویژگی‌های کیفی اطلاعات مالی است. هیئت تأیید کرده است که واحد تجاری باید دارایی یا بدهی (و هر گونه درآمد، هزینه یا تغییرات مربوط به منافع مالکانه) را تنها در صورتی شناسایی کند که چنین شناختی برای استفاده‌کنندگان صورت‌های مالی موارد زیر را فراهم کند:

- اطلاعات مربوط به دارایی یا بدهی و هر گونه درآمد، هزینه یا تغییر در منافع مالکانه

- ارائه منصفانه‌ای از دارایی یا بدهی و هر گونه درآمد، هزینه یا تغییر در منافع مالکانه، و

- اطلاعاتی که منافع آن بیش از مخارج آن باشد.

یک تغییر اساسی در این مورد حذف «معیار محتمل بودن» است. این مورد حذف شده است چرا که استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی مختلف معیارهای متفاوتی را اعمال می‌کنند. برای مثال، برخی محتمل بودن، برخی تقریباً قطعی و برخی به طور منطقی ممکن را در نظر می‌گیرند. این همچنین به این معنی است که شناسایی دارایی‌ها یا بدهی‌هایی با احتمال کم ورود یا خروج منابع اقتصادی را ممنوع نمی‌کند.

این به طور بالقوه بحث برانگیز است، و مفاهیم نظری به طور خاص در فصل ۵ به این موضوع می‌پردازد. بند ۱۵ بیان می‌کند که «یک دارایی یا بدهی

"دارایی‌های نامشهود"^{۱۴} تأکید می‌کند که برای شناسایی مخارج توسعه باید این احتمال وجود داشته باشد که منافع اقتصادی از توسعه حاصل خواهد شد. تغییر پیشنهادی در تعریف دارایی‌ها و بدهی‌ها در این موارد بی‌اثر است. هیئت توضیح داده است که این استانداردها بر این استدلال که اقلام با تعریف دارایی یا بدهی مطابقت ندارند، تکیه نمی‌کنند. در عوض، این استانداردها محتمل بودن ورود و خروج منافع اقتصادی را به عنوان معیار شناسایی در نظر می‌گیرند. هیئت معتقد است که این عدم قطعیت به بهترین شکل در شناسایی یا اندازه‌گیری اقلام به جای تعریف دارایی‌ها یا بدهی‌ها در نظر گرفته شده است.

باشد که از برخی از حداقل آستانه‌ها فراتر رفته باشد. از آنجایی که هیئت در تنظیم استانداردهای اخیر از چنین تفسیری استفاده نکرده است، این تعریف در تلاش برای شفاف‌سازی تغییر یافته است. هیئت تصدیق کرده است که برخی از استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی معیار شناسایی محتمل بودن را برای شناسایی دارایی‌ها و بدهی‌ها را شامل می‌شود. به عنوان مثال، استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۳۷ "ذخایر"، بدهی‌های احتمالی و دارایی‌های احتمالی" بیان می‌کند که ذخیره تنها در صورتی می‌تواند ثبت شود که خروج منافع اقتصادی محتمل باشد، در حالی که استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۳۸

می‌تواند وجود داشته باشد حتی اگر احتمال ورود یا خروج منافع اقتصادی کم باشد».

نکته کلیدی در اینجا مربوط بودن است. اگر احتمال رویداد کم باشد، این اطلاعات ممکن است مربوط‌ترین اطلاعات نباشد. مربوط‌ترین اطلاعات ممکن است به مواردی از قبیل احتمال بزرگی رویداد، زمان‌بندی احتمالی و عوامل موثر بر احتمال وقوع مربوط شود.

حتی با وجود تمامی این موارد، مفاهیم نظری تصدیق می‌کند که محتمل‌ترین مکان برای مواردی مانند این یادداشت‌های توضیحی همراه صورت‌های مالی است.

در نهایت، یک تغییر عمده در فصل ۵ مربوط به قطع شناخت است. این حوزه‌های است که قبلاً در مفاهیم نظری به آن پرداخته نشده بود، اما مفاهیم نظری بیان می‌کند که قطع شناسایی باید به منظور نمایش صادقانه هر دو مورد زیر باشد:

دارایی‌ها و بدهی‌های حفظ شده پس از معامله یا رویداد دیگری که منجر به قطع شناخت شده است (شامل هر دارایی یا بدهی تحصیل شده، رخ داده یا ایجاد شده به عنوان بخشی از معامله یا رویداد دیگر)، و

تغییر در دارایی‌ها و بدهی‌های واحد تجاری در نتیجه آن معامله یا رویداد دیگر

فصل ۶ - اندازه‌گیری^{۱۴}

انتخاب یک مبنای اندازه‌گیری باید ویژگی‌های کلیدی اطلاعات مالی مفید (مربوط بودن و ارائه منصفانه) و به‌ویژه ویژگی‌های قلم مورد اندازه‌گیری،

مشارکت در جریان‌های نقدی ناشی از فعالیت‌های اقتصادی، و عدم قطعیت اندازه‌گیری و محدودیت هزینه را در نظر بگیرد.

نیاز است که بین دادن انعطاف‌پذیری به واحدها برای ارائه اطلاعات مربوط که به طور صادقانه دارایی‌ها، بدهی‌ها، منافع فاقد حق کنترل، درآمد و هزینه‌های واحد تجاری را نشان می‌دهد و همچنین نیاز به اطلاعاتی که از دوره‌ای به دوره دیگر و هم در بین واحدهای تجاری، قابل مقایسه است، موازنه برقرار شود.

ارتباط مؤثر در صورت‌های مالی نیز با در نظر گرفتن این نکته که اطلاعات خاص واحد تجاری مفیدتر از توصیف‌های استاندارد شده است تقویت می‌شود و همچنین تکرار اطلاعات در بخش‌های مختلف صورت‌های مالی معمولاً

غیرضروری است و می‌تواند صورت‌های مالی را کمتر قابل درک کند.

اولین مورد از مبنای اندازه‌گیری مورد بحث بهای تمام شده تاریخی است. نحوه عمل حسابداری این مورد بدون تغییر است، اما مفاهیم نظری اکنون توضیح می‌دهد که مبلغ دفتری اقلام غیرمالی نگهداری شده به بهای تمام شده تاریخی باید در طول زمان تعدیل شود تا استفاده (به شکل استهلاک دارایی‌های مشهود و نامشهود) را منعکس کند. همین‌طور، می‌توان مبلغ دفتری را به گونه‌ای تعدیل کرد که نشان دهد بهای تمام شده تاریخی دیگر قابل بازیافت نیست (کاهش ارزش). اقلام مالی که به بهای تمام شده تاریخی نگهداری می‌شوند باید تغییرات بعدی مانند بهره و پرداخت‌ها را منعکس کنند که اغلب

مفاهیم نظری می‌گویند که بهای تمام شده تاریخی ممکن است اطلاعات مرتبطی در مورد دارایی‌های نگهداری شده برای مدت طولانی ارائه نکند، و مطمئناً بعید است که اطلاعات مربوط به مستقدها را ارائه دهد. در هر دو مورد، این احتمال وجود دارد که برخی از تغییرات ارزش جاری استفاده شود تا اطلاعات پیش‌بینی‌کنندگی بیشتری به استفاده‌کنندگان ارائه شود.

در مقابل، مفاهیم نظری پیشنهاد می‌کند که اگر ارقام صرفاً برای استفاده یا وصول جریان‌های نقدی قراردادی نگهداری شوند، ارزش منصفانه ممکن است مربوط نباشد. در کنار این، مفاهیم نظری به طور خاص به مواردی اشاره می‌کند که به صورت ترکیبی برای ایجاد جریان‌های نقدی از طریق تولید کالاها یا خدمات به مشتریان استفاده می‌شوند. از آنجایی که بعید به نظر می‌رسد که این ارقام بتوانند به طور جداگانه بدون به مخاطره انداختن فعالیت‌ها فروخته شوند، یک اندازه‌گیری مبتنی بر هزینه احتمالاً اطلاعات مربوطتری را ارائه می‌دهد، زیرا هزینه با سود ناخالص ایجاد شده در فروش مقایسه می‌شود.

فصل ۷ - ارائه و افشای

این بخش جدیدی است که حاوی اصول مربوط به نحوه ارائه و افشای ارقام است. اولین مورد از این اصول این است که درآمدها و هزینه‌ها باید در صورت سود و زیان منظور شوند، مگر اینکه مربوط بودن یا ارائه منصفانه با گنجاندن تغییر در ارزش‌های جاری یک دارایی یا یک بدهی در صورت سایر ارقام سود و زیان

تجاری انتظار دارد از استفاده مستمر از یک دارایی و واگذاری نهایی آن به دست آورد، باقی می‌ماند. بهای جایگزینی با ارزش منصفانه و ارزش استفاده متفاوت است، زیرا بهای جایگزینی یک ارزش ورودی است. بهای جایگزینی ارزشی است که واحد تجاری، دارایی (یا بدهی) را با قیمت‌های جاری بازار تحصیل می‌کند یا متحمل می‌شود، در حالی که ارزش منصفانه و ارزش استفاده، ارزش‌های خروجی هستند، با تمرکز بر ارزش‌هایی که از آن قلم به دست می‌آید. مربوط بودن یک موضوع کلیدی است.

از آن به عنوان روش حسابداری بهای مستهلک شده یاد می‌شود. این مفاهیم نظری همچنین سه نوع اندازه‌گیری در ارزش‌های جاری را توصیف می‌کند: ارزش منصفانه، ارزش استفاده یا اقتصادی (یا ارزش ایفا تعهدات برای بدهی‌ها) و بهای جایگزینی. ارزش منصفانه همچنان به عنوان قیمت در یک معامله عادی (نظام مند) بین فعالان بازار تعریف می‌شود. ارزش استفاده یا اقتصادی (یا ارزش ایفا تعهدات برای بدهی‌ها) به عنوان یک ارزش خاص واحد تجاری تعریف می‌شود و به عنوان ارزش فعلی جریان‌های نقدی که واحد

- 13-Recognition and derecognition
- 14- Measurement
- 15- Presentation and disclosure
- 16- OCI
- 17- IAS 1 Presentation of Financial Statements suggests
- 18- profit or loss

- 3- The objective of general-purpose financial reporting
- 4- Qualitative characteristics of useful financial information
- 5- International Accounting Standard (IAS®) 37 Provisions, Contingent Liabilities and Contingent Assets
- 6-Financial statements and the reporting entity
- 7- The elements of financial statements
- 8- present obligation
- 9- expected economic benefits
- 10- expected outflow of economic benefits
- 11- potential to require the entity to transfer economic resources
- 12- IAS 38 Intangible Assets highlights that for development costs

منبع:

ACCA study support resources /
Written by a member of the Strategic Business Reporting examining team

علی هدایتی: عضو انجمن حسابداران
خبره انگلستان ACCA، منتور رسمی
دانشگاه آکسفورد بروکس انگلستان
زهرا یارمحمدی: کارشناس حسابداری

جامع^{۱۶} افزایش یابد.

دومین مورد مربوط به تجدید طبقه‌بندی ارقام از صورت سایر ارقام سود و زیان جامع به سود یا زیان دوره است. استاندارد حسابداری بین‌المللی شماره ۱ "ارائه صورتهای مالی"^{۱۷} پیشنهاد می‌کند که این ارقام باید به عنوان اقلامی که مجدداً به صورت سود یا زیان دوره تجدید طبقه‌بندی می‌شوند، افشا شوند. تجدید طبقه‌بندی ارقام در صورت سایر ارقام سود و زیان جامع، بحث برانگیز است و برخی از افراد شرکت‌کننده در نظرسنجی مفاهیم نظری، استدلال می‌کنند که همه ارقام صورت سایر ارقام سود و زیان جامع باید تجدید طبقه‌بندی شوند. برخی دیگر استدلال می‌کنند که ارقام صورت سایر ارقام سود و زیان جامع هرگز نباید تجدید طبقه‌بندی شوند، در حالی که برخی معتقدند که فقط برخی از ارقام باید تجدید طبقه‌بندی شوند. مفاهیم نظری حاوی بیانیه‌ای است مبنی بر اینکه درآمد و هزینه‌های موجود در صورت سایر ارقام سود و زیان جامع زمانی تجدید طبقه‌بندی می‌شوند که انجام این کار باعث افزایش مربوط بودن یا ارائه منصفانه اطلاعات شود. اگر مبنای روشنی برای شناسایی دوره‌ای که تجدید طبقه‌بندی باید در آن رخ دهد وجود نداشته باشد، صورت سایر ارقام سود و زیان جامع^{۱۸} ممکن است تجدید طبقه‌بندی نشود. ■

پی نوشت ها:

- 1-The Conceptual Framework
- 2-International Accounting Standards Board